

[Anne Grete Holmsgård]

interesser, så er det jo altså nok svært at finde nogen i sidste ende. Jeg sad sådan og spekulerede lidt på det, og så kom jeg til at tænke på, at der er jo nogle enkeltpersoner i det her land, der altid står meget hårdnakket på, at de er uafhængige. Der var ikke så mange, men jeg kunne da komme i tanker om Elsa Gress, og så bagefter kunne jeg også komme i tanker om Leif Blædel, men de er jo helt åbenlyst ikke kvalificeret af andre årsager. Og så har man jo problemet igen.

Men så længe der er et flertal, der insisterer på at have denne institution, have denne legalisering af, at en såkaldt uafhængig institution giver nogle gode point til regeringen hvert halve år cirka, så synes jeg da, det er bedre at vedtage det her end ikke at vedtage noget. Og så vil jeg da håbe, at de radikale eller andre vil komme med nogle geniale udspil til, hvordan det rent faktisk kan få en eller anden effekt ud over de pæne hensigter.

Man må nok gå til selve indstillingsproceduren, for der er jo i virkeligheden det, der hedder selvsupplerende formandsvalg. Formandskabet indstiller selv, hvem der skal efterfølge dem, og derefter udpeger ministeren dem, der er blevet indstillet af formandskabet. Det er nogle demokratiformer, som jeg egentlig troede man havde efterladt på den anden side af århundredskiftet, men det har man altså ikke i dette tilfælde. Det var nok i virkeligheden på det plan, man skulle ind og diskutere: hvem er det egentlig, der skal komme med forslag til medlemmer af formandskabet for det økonomiske råd.

Ove Jensen (FP):

I stedet for at begynde at ændre i loven om økonomisk samordning ville det være meget bedre helt at nedlægge det økonomiske råd. Det er jo aldrig tidligere gået så galt med økonomien her i landet, som siden vi fik de økonomiske vismænd, og det må da være en god begrundelse for at afskedige dem hurtigst muligt.

Der er efterhånden ingen grænser for, hvad der findes af analyseinstitutter her i landet, og det vil ikke gøre den fjerneste forskel, om vi har ét mere eller mindre. Derfor vil jeg opfordre regeringen til at overveje, om ikke regeringen også efterhånden kan finde ud af, at denne ordning har overlevet sig

selv, så man kan få det økonomiske råd nedlagt.

Om selve lovforslaget, hvis ellers vi skal beholde det økonomiske råd, mener vi, at det er et dårligt forslag, det radikale venstre her har fremsat, og derfor vil vi afvise det.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det økonomiske råd og dets formandskab har i de år, hvor det har eksisteret, fungeret godt, vel aldrig til perfektion, og man må vel nok sige, at en af de tanker og ideer, der lå bag det økonomiske råds formandskab og det økonomiske råd, ikke rigtig for alvor er slået igennem. Tanken var jo egentlig, at der på grundlag af oplæg fra formandskabet skulle finde omfattende og seriøse drøftelser sted med de erhvervsinteresser, der var repræsenteret i selve rådet. En sådan drøftelse finder jo også sted inden for rådets rammer, men man har ikke fornemmelsen af, i hvert fald ikke ofte, at denne debat i selve rådet bliver så væsentlig og så omfattende, som hensigten med lovgivningen nok egentlig var.

Til gengæld har formandskabets rapporter haft betydelig virkning i den offentlige debat om grundlæggende økonomiske problemer her i landet. Formandskabets virksomhed er jo dels, at man løbende udsender konjunkturbedømmelser, dels, at man tager væsentlige strukturproblemer i vores økonomi op, og i den række af særundersøgelser, som formandskabet har udført, findes der ganske overordentlig meget værdifuldt materiale til stimulering af diskussionen om økonomiske problemer og til formuleringen af den økonomiske politik.

Det økonomiske råds formandskabs virksomhed er ikke blevet overflødiggjort ved fremkomsten af de moderne prognosemagere, hvad enten de hedder Møller eller Nielsen eller Hansen eller Wendt. Disse nye cheføkonomer i pengeinstitutter og erhvervsorganisationer udfører meget nyttig virksomhed, synes jeg, også i den økonomiske debat og er jo undertiden endda temmelig kontroversielle, men det overflødiggjør ikke formandskabets virksomhed.

Grundtanken i lovgivningen omkring det økonomiske råd er jo den, at i selve rådet skal erhvervsinteresserne være repræsenterede, og det er de også i rig udstrækning. I selve formandskabet skal der så frembringes